

[Kjærulff-Schmidt.]

rige samling og ved førstebehandlingen af dette lovforslag de meget vidtgående bemyndigelser, forslaget oprindeligt gav miljøministeren. Jeg sagde bl. a. ved førstebehandlingen, at man måtte tro, forslagets § 10 var skrevet ud fra devisen: ingen over og ingen ved siden af miljøministeren. Det har været et kardinalpunkt for fremskridtspartiet under udvalgsarbejdet at få fjernet eller begrænset den blankobemyndigelse, som det oprindelige forslag indeholdt, og som gav ministeren adgang til uden at spørge folketinget at beslutte fravigelser fra byplanlovgivningen, regionplanlægningen, naturfredningsloven, miljøloven og en række andre love.

Mit parti har opnået det, vi har bedt om. Vi har med ændringsforslag nr. 20 nået til enighed i udvalget om en bestemmelse om, at miljøministeren, når der sker indstilling til folketinget om godkendelse af en ansøgt placering, skal lade sin indstilling være ledsaget af oplysning om, i hvilket omfang han vil benytte bemyndigelsen til at beslutte fravigelser fra lovgivningen. Dette er meget vigtigt, for det betyder, at folketinget, når det behandler et forslag om tilladelse til et anlæg, da fuldt ud ved, hvad bemyndigelsen vil blive brugt til. Det betyder, at folketinget kan sige nej, eller at folketinget kan stille betingelser ved behandlingen af en folketingsbeslutning, hvis det finder, at ministeren vil gå videre i sin brug af bemyndigelsen, end folketinget ønsker det. Det betyder også, har jeg forstået på ministeren, at bemyndigelsen ikke vil kunne bruges til andet, end hvad der oplyses over for folketinget ved fremsættelsen af et beslutningsforslag. Der er med andre ord tale om, som det er sagt i udvalget, at ministerens generalfuldmagt ændres til en specialfuldmagt, hvilket må være klart tilfredsstillende for folketinget.

Alt i alt finder mit parti, at vi med det arbejde, der nu er gjort, er kommet et væsentligt stykke fremad. Beslutningsgrundlaget for den principielle afgørelse for eller imod kernekraftværker bliver forbedret med gennemførelsen af dette lovforslag, og både tilhængere og modstandere af atomkraft i dansk energiproduktion må kunne acceptere det resultat, der nu er nået.

Jeg skal til slut sige, at mit parti indstiller

forslaget til vedtagelse med samtlige ændringsforslag undtagen ændringsforslag nr. 15, som vi ikke kan støtte.

Lone Dybkjær (RV):

Venstres ordførers, fru Kirsten Sparre Andersens, bemærkninger og begejstring for atomkraft i al almindelighed får mig til at sige, at det radikale venstre med dette lovforslag ikke har taget stilling til spørgsmålet om indførelse af atomkraftværker.

Vi finder for så vidt stadig væk, at regeringen anvender en noget omvendt fremgangsmåde i energipolitiske spørgsmål, men har uanset denne holdning valgt at behandle hvert enkelt af disse lovforslag alvorligt og prøve på at komme med de forbedringer, vi mener de enkelte lovforslag skal have. Det har vi altså også gjort i forbindelse med dette lovforslag, og jeg er derfor glad for, at der kunne samles så stor enighed om alle ændringsforslagene og om vedtagelsen af lovforslaget i det hele. Jeg vil godt takke ministeren for den imødekommenhed, han har vist med hensyn til de ændringsforslag, de forskellige partier har fremsat undervejs.

Jeg føler også, at der naturligvis er tale om en fuldt forsvarlig behandling af lovforslaget. Man kan altid diskutere, hvornår det er fremsat, al den stund der er foregået mange ændringer undervejs. Men der er ikke tvivl om, at det er et meget grundigt udvalgsarbejde, der ligger bag denne lov, når den endelig bliver vedtaget.

Jeg kunne dog godt tænke mig at komme med nogle bemærkninger om arbejdsformen i forbindelse med udvalget, idet jeg nok synes, vi på nogle tidspunkter havde noget, jeg ville kalde en selvskabt Christiansborgkrise — men det er jo muligt, at man ikke kan nå igennem til resultater her på Christiansborg, medmindre man skal forhandle til langt ud på natten. Det lader sig vel også gøre, men jeg synes blot, man skal tænke på, at disse ringe, vi laver her, jo breder sig som ringe videre omkring i vandene og jo også stærkt påvirker embedsmændenes arbejdsvilkår. Derfor synes jeg nok, vi skal passe lidt på, om vi også i denne sammenhæng kan bevare respekten for folketingets arbejde. I den sammenhæng vil jeg gerne takke embedsmændene for den store flid, de udviste dér i de sene nattetimer, sådan at vi